

Kwetsbaar aflevering 11

00:00:01

Voice-over: Werk: dat betekent niet alleen je eigen boterham verdienen, maar ook jezelf ontwikkelen en andere mensen ontmoeten. Werk is zo belangrijk, want werken is meedoen. In deze podcast hoor je het geluid van MidZuid, het sociaal werkbedrijf van de regio Dongemond. Peter Volkers, Commercieel Manager, praat met werkgevers, partners en medewerkers over allerlei onderwerpen die betrekking hebben op mensen met een kwetsbare arbeidsmarktpositie.

00:00:30

Peter Volkers: Welkom weer bij Kwetsbaar. Allereerst welkom aan mijn co-host vandaag, Winnie Mathu.

00:00:36

Winnie Mathu: Dank je wel.

00:00:37

Peter Volkers: Winne, wij zijn samen begonnen bij de laatste uitzending op de open dag. Dat beviel ons heel goed.

00:00:44

Winnie Mathu: Ik dacht: ik wil vaker mee kunnen praten.

00:00:46

Peter Volkers: Precies. Zeker vandaag. Ik denk dat we vandaag een gast hebben met een heel aangrijpend verhaal dat wilden we sowieso met alle luisteraars delen. Welkom Arjan Pruisers.

00:01:00

Arjan Pruisers: Dank je wel voor de uitnodiging.

00:01:01

Peter Volkers: Leuk dat je hier bent. Je hebt zelf ook een podcast?

00:01:05

Arjan Pruisers: Ja. Wie is de mol?

00:01:07

Peter Volkers: Wie is de mol? Is dat het hele jaar door?

00:01:09

Arjan Pruisers: Nee, 10 weken.

00:01:10

Peter Volkers: Als er uitzendingen zijn?

00:01:10

Arjan Pruisers: Ja, zeker weten.

00:01:14

Peter Volkers: Leuk. Dan is dit voor jou in ieder geval gesneden koek.

00:01:18

Arjan Pruisers: Dat is waar.

00:01:18

Peter Volkers: Mooi. Allereerst nogmaals welkom, maar ook dank dat je jouw openhartige verhaal met ons wilde delen. Het was mij ter ore gekomen. Ik dacht: dit is precies waar we deels ook deze podcast voor begonnen zijn. Om de mensen deelgenoot te maken van de verhalen en wellicht ook om hulp te kunnen bieden aan andere mensen die iets overkomt in combinatie tot werk. Ik wil beginnen met te vragen hoe oud je bent?

00:01:48

Arjan Pruisers: Ik ben 43.

00:01:51

Peter Volkers: Waar kom je vandaan?

00:01:52

Arjan Pruisers: Ik kom uit Made en Drimmelen en ik ben nu woonachtig in Oosterhout.

00:01:57

Peter Volkers: Op welke school heb je gezeten?

00:01:59

Voice-over: Ik heb op het Dongemond college gezeten en daarvoor op De Biekorf en daarna op het Koning Willem II College in Den Bosch.

00:02:07

Winnie Mathu: Welke richting heb je gedaan?

00:02:10

Arjan Pruisers: De koksopleiding.

00:02:11

Winnie Mathu: Ben je ook als kok aan het werk gegaan na je opleiding?

00:02:15

Arjan Pruisers: Ja. Ik heb tien jaar in de horeca gewerkt. Na de tien jaar horeca ben ik als matroos op een schip gaan werken. Toen heb ik in de logistieke branche mijn certificaten behaald en heb ik een tijd als ITM-medewerker gewerkt.

00:02:30

Winnie Mathu: Wat is dat?

00:02:31

Arjan Pruisers: In- en outbound en dan ben je verantwoordelijk voor de CMR's. Als er vrachtwagens komen, stuur je ze door naar de juiste docks. En je doet het voorraadbeheer. Het is een leuke uitdaging. Ik heb veel gewerkt en ik heb een leuk werkverleden.

00:02:44

Peter Volkers: Heb je een fijne jeugd gehad?

00:02:48

Peter Volkers: Nu stel je een vervelende vraag. Ik heb best wel een leuke jeugd gehad, maar ook een jeugd met diepe dalen. Mijn biologische vader had een gok- en alcoholverslaving. Hij had losse handjes richting mijn moeder, mij en mijn broer. Dat heeft mij gevormd. Het speelde vanaf nul tot vijf jaar. Daarna vormden mijn moeder,

mijn broer en ik een gezin met weinig geld. Ik had slechte kleding en kwam op een school waar ik ervoor moest knokken wat ik niet kon. Ik was altijd een lief, teruggetrokken mannetje en dan ben je een slachtoffer op school en word je veel gepest. Dat heeft mijn jeugd gemaakt. Ik bracht veel tijd alleen door. Ik denk dat dat wel het goede woord is.

00:03:45

Peter Volkers: Het was een moeilijke periode?

00:03:48

Arjan Pruisers: Ja. Muziek heeft mij erdoorheen geholpen en mij gemaakt tot wie ik nu ben.

00:03:52

Peter Volkers: Muziek als in ernaar luisteren?

00:03:54

Arjan Pruisers: Dat verschilt. Ik luisterde veel naar de walkman. Vroeger hadden we nog een walkman.

00:03:58

Peter Volkers: Misschien moeten we aan sommige mensen uitleggen wat dat is.

00:04:03

Arjan Pruisers: Een cassettebandje erin en dan deed je de walkman dicht. Dat heeft mij erdoorheen geholpen. Ik bracht veel tijd door op mijn bed.

00:04:13

Winnie Mathu: Wat de muziek een ontsnapping?

00:04:15

Arjan Pruisers: Ja, ik denk het wel. Een soort uitvlucht om dingen niet te hoeven horen. Er was veel geweld om mij heen en ik zonderde mij af in mijn eigen wereld waarin ik mijn tranen kon laten lopen of kon lachen. Ik kon zijn wie ik wilde zijn met muziek. Dat heeft mij wel geholpen en ik heb zo vele uren besteed.

00:04:35

Peter Volkers: En het werk? Je gaf net al even aan dat je op een gegeven moment bent gaan werken.

00:04:40

Arjan Pruisers: Toen was ik ouder. Maar tijdens mijn schooltijd heb ik voornamelijk veel tijd alleen doorgebracht. Toen ik ging werken, kwam ik in een meer sociale omgeving. Je moet samenwerken en ik werd natuurlijk ook ouder. Ik werd ook harder. Op een gegeven moment wilde ik me niet meer laten pesten. Ik ging naar school en besloot dat ze het allemaal maar moesten uitzoeken. De eerste die mij zou pesten, zou met mij te maken krijgen. Dat heb ik gedaan. Daarna werd ik harder, ook richting mensen, terwijl ik niet zo ben.

00:05:14

Peter Volkers: Dat was ter bescherming van jezelf om niet geraakt te worden.

00:05:16

Arjan Pruisers: Ik denk het wel. Ik denk dat het bescherming was van mezelf. Het is nooit geweest om een ander pijn te doen.

00:05:23

Peter Volkers: Je trok een muur op om niet gekwetst te worden.

00:05:25

Arjan Pruisers: Ik denk dat dat het is geweest.

00:05:27

Peter Volkers: Vond je het werk dat je deed wel leuk?

00:05:30

Arjan Pruisers: Ja. Ik had leuke mensen om mij heen. De Branding was mijn eerste werkgever en daar heb ik vier jaar gewerkt. Die kok nam mij daarna mee naar het Weeshuis wat een leuke tijd was.

00:05:43

Peter Volkers: In Raamsdonksveer?

00:05:45

Arjan Pruisers: Nee, in Geertruidenberg.

00:05:51

Peter Volkers: O ja, Geertruidenberg. Dat is haute cuisine. Ik ben er wel eens geweest.

00:05:54

Arjan Pruisers: Kleine porties.

00:05:58

Peter Volkers: Toen merkte je al dat het werk een flinke afleiding was. Het heeft je iets gebracht. Dan maak ik nu een sprong naar 2015 waarin je weer iets verschrikkelijks overkwam.

00:06:21

Arjan Pruisers: Dat gebeurde daarvoor al. Ik had in 2007 een relatie met de vrouw waar het dadelijk over gaat. Zij belde mijn moeder en vertelde dat ik vader was. Waar kwam dat vandaan? Blijkbaar was ze zwanger en heeft ze eerst geprobeerd mijn kind van mij weg te houden door mij niet op de hoogte te stellen. [...] is nu een gezonde jongen van zestien jaar oud. Gelet op mijn verhaal mag ik daar heel dankbaar voor zijn. Op 17 oktober belt ze mij met de vraag of ik naar haar toe kan komen. Ik rijd daarom naar Heerhugowaard. Ze zegt bijna niets als ik daar ben. Ze zit op de bank, rookt een sigaret en zegt alleen maar dat ik goed voor [...] moet zorgen. Ik vond dat vreemd en ging naar huis met een onbestemd gevoel. Op 28 oktober, mijn verjaardag, word ik gebeld met de mededeling dat ze is opgepakt vanwege de dood van drie baby's. Je weet dan niet wat er gebeurt. Ik herinner me dat ik naar mijn dvd-speler keek. Het voelde als een dvd die bleef hangen. Ik werd gestuurd en iedereen kwam op mij af. Het NOS Journaal, SBS6, mijn moeder, iedereen belde en ik moest het uitleggen. Je kunt niets uitleggen, want je weet het zelf ook niet. Ik zat vol ongeloof en het was onwerkelijk. Ik geloofde niet dat het kon en begon te twifelen. Justitie wilde dat ik beschikbaar bleef. Je belandt in een film en ik ging van het ene gevoel naar het andere. Je wilt huilen, maar je hebt geen tijd om te huilen. Mijn zoon moest uit die situatie worden gehaald. Vanaf dat moment bleek ook mijn voorvoel te kloppen dat er iets met mijn zoon was gebeurd. Alles kwam tegelijk.

00:08:51

Winnie Mathu: Kun je achteraf beredeneren dat het is gebeurd vlak voordat je bij haar was die week ervoor?

00:08:57

Arjan Pruisers: Zij wist het toen. Er was voor 17 oktober één baby gevonden bij de kinderboerderij. De twee baby's die buitenshuis waren gevonden, waren op 17 oktober gevonden in de schuur.

00:09:19

Winnie Mathu: Maar het waren haar baby's?

00:09:20

Arjan Pruisers: Ja, het waren haar baby's van twee verschillende vaders. Eén baby was al in 2013 gevonden, maar daar konden ze geen moeder bij vinden, omdat er geen DNA-match was. Ze heeft ook maar een jaar straf gehad. Daar vragen mensen altijd naar. Ze denken dat je daarvoor tien jaar wordt vastgezet. In Nederland werkt dat niet zo. Dit is ook een complexer verhaal. Ik denk niet dat zij het alleen heeft gedaan. Ik herkende bij mijn zoon momenten uit mijn eigen jeugd en wist dat hij werd geslagen. Ik heb hem daarmee geconfronteerd. Hij vertelde dat hij wel eens klappen kreeg op zijn achterhoofd als hij in de weg zat. Dat deed mijn vader ook. Ik zat altijd in de weg in mijn jonge jaren en dan sloeg hij mij de kamer door. Het klopte daar niet. Maar alles wat er daarvoor is gebeurd, is één grote film en die speelt negen jaar later nog steeds.

00:10:28

Winnie Mathu: Je wordt gebeld op een gewone woensdag waarop er ook boodschappen moeten worden gedaan. Kun je dan nog functioneren?

00:10:40

Arjan Pruisers: Dat gaat gewoon door. Dat is iets wat ik niet beseft en wat veel mensen zeggen, zoals mijn moeder en bekenden die dit verhaal horen. Ze zeggen dat ik trots mag zijn op wie ik ben en wat ik doe. Zo zie ik dat niet. Ik doe dit intuïtief. Ik houd van mijn zoon. Ik houd van de mensen die van mij houden en daar vecht ik voor. Het maakt mij niet uit wat er gebeurt of welke muur er in de weg staat. Ik ga erdoorheen voor mijn zoon. Dat is mijn kracht. Door zijn hulp ben ik er nog. Door hem ben ik veranderd en nu moet ik voor hem knokken. Zo zie ik dat.

00:11:26

Peter Volkers: Als ik dan kijk naar die bewuste dag dan was er natuurlijk alomtevertoorn. Vervolgens moet je zelf ook nog verklaren dat je er niks mee te maken hebt gehad. Dat is al heel lastig en erg. Ik kan mij voorstellen dat je wereld instort.

00:11:44

Arjan Pruisers: Ja.

00:11:45

Peter Volkers: Je zegt nu dat je doorgaat. Dat lijkt mij je karakter. Je komt een muur tegen en gaat door. Beseft je in die tijd wat het met je heeft gedaan?

00:12:03

Arjan Pruisers: Nee.

00:12:03

Peter Volkers: Wanneer kwam je daarachter?

00:12:04

Arjan Pruisers: Hier bij MidZuid. Rond 2019 zal dat zijn geweest. Ik denk dat ik drie of vier jaar op de automatische piloot heb geleefd omdat alles moest. Hier was ik met Joyce, met Roel en met Rian.

00:12:25

Peter Volkers: Hoe kwam je bij MidZuid?

00:12:26

Arjan Pruisers: Via het uitzendbureau Raaak. Ze zochten een chauffeur voor 20 uur in de schoonmaak en zo ben ik bij MidZuid terecht gekomen.

00:12:36

Peter Volkers: Want je werkte daar niet de eerste twee of drie jaar?

00:12:40

Arjan Pruisers: Jawel. Ik zat in de Ziektewet.

00:12:42

Peter Volkers: Precies.

00:12:42

Arjan Pruisers: Ik had mij teruggetrokken.

00:12:46

Peter Volkers: Je had toen nog geen hulp?

00:12:48

Arjan Pruisers: Ik had begeleiding, maar dat was geen psychologische hulp. Die kreeg ik pas toen ik hier kwam. Ik wilde het eerder niet aanvaarden. Ik had in de jaren daarvoor al hulp gehad voor mijn eigen problemen. Ik wilde niet weer om hulp vragen vanwege een probleem dat een ander had veroorzaakt. Dat voelde als een stap terug. Ik ging door en liet mij niet kennen. Ik denk dat ik er ook geen tijd voor heb gehad om erover na te denken. Die vraag is nooit bij mij opgekomen.

00:13:22

Peter Volkers: Toen ging je hier aan de slag. Wat was de trigger om hulp te krijgen?

00:13:29

Arjan Pruisers: Ik viel steeds tegen mensen uit en wist niet waarom ik dat deed.

00:13:38

Winnie Mathu: Het kleine jongetje dat zich moest bewijzen en sterk moest zijn.

00:13:42

Arjan Pruisers: Ja, dat kan. Of die zichzelf aangevallen voelde, terwijl dat niet zo was. Dat is een strijd die ik nog steeds voel. De mensen verdienen het niet dat ik zo uitval. Ik ben dan net mijn vader. Toen wist ik dat ik moest stoppen en hulp nodig had. Ik heb een gesprek gehad met Roel en daarna heb ik mij aangemeld bij de psycholoog.

00:14:13

Winnie Mathu: Roel was je leidinggevende hier?

00:14:15

Peter Volkers: Ja, die heeft me bij de hand genomen. Dat was zo'n tweede of derde kans. Daarna viel ik ook nog uit tegen m'n moeder en familie. Toen wist ik dat het fout ging en ik een probleem had dat ik moest oplossen. Ik zag het niet meer als een stap terug. Door die gesprekken kan ik er sindsdien open over praten.

00:14:42

Peter Volkers: Stond je gelijk open voor de behandeling bij de psycholoog of geloofde je er niet in?

00:14:48

Peter Volkers: Ik denk dat ze na twee of drie sessies door mij heen prikte. Ze kwam in één keer bij mijn oude ik. Dat vond ik zo knap dat ze in mijn beeld stapte. Dat klinkt misschien heel stom voor mensen die luisteren. Je moet een beeld hebben bij je trauma. Voor mij is dat het beeld dat ik bij de graven stond. Daardoor wordt het echt en tastbaar en kun je er niet meer omheen. Je wilt nog heel lang geloven dat het niet zo is, totdat je daar staat. Ik vergeet dat moment nooit meer en het is iets wat ik mijn verdere leven bij mij zal dragen. Je haalt het beeld voor je waarna je wordt afgeleid door de psycholoog. Door die afleiding kun je beter omgaan met het beeld. Ik heb dat zo ervaren, hoe stom dat ook klinkt. Ook mezelf zag ik in een beeld. Ik zat binnen met een walkman op en luisterde in mijn eentje naar muziek. Dat zielige mannetje liet nooit iemand toe. Zij kwam in dat beeld. Daar gaf ze me het gevoel dat ik nooit de ruimte heb gegeven aan mensen om werkelijk van mij te houden, omdat ik bang was om pijn te worden gedaan. Je sluit je af. Het is de kunst om dat te openen, wat heel moeilijk is. Ik merk nu dat dat beetje bij beetje gaat. Ik krijg er ook dingen voor terug en soms vraag ik me af waar iets vandaan komt. Dat is wennen voor mij. Het gaat over houden van. Je vergeet jezelf in al die situaties.

00:16:25

Peter Volkers: Ja, dat snap ik. Kon je met die hulp wel door blijven werken?

00:16:31

Arjan Pruisers: Ja, half om half.

00:16:32

Peter Volkers: Half om half.

00:16:34

Arjan Pruisers: Ik had therapeutische uren.

00:16:36

Peter Volkers: Je moest natuurlijk ook aan jezelf werken.

00:16:38

Arjan Pruisers: Ja, maar ik wilde niet thuis zitten.

00:16:39

Winnie Mathu: Waarom niet?

00:16:41

Arjan Pruisers: Daar kwamen de muren op mij af en dat wilde ik niet. Roel wist dat ik een doener ben. Ik kon ook geen verplichtingen aan, want dan kwam er druk op te staan. Ieder moment van stress, ook in het dagelijkse leven, zorgde ervoor dat het in mijn hoofd ontplofte.

00:17:02

Winnie Mathu: Het was een evenwicht waar je misschien nog naar op zoek was?

00:17:05

Arjan Pruisers: Ja, af en toe nog steeds. Ik vind het heel moeilijk om met stressmomenten om te gaan. Daar ben ik heel eerlijk in. Ik moet aanvaarden dat ik mijn leven lang misschien wel meer rust moet vinden dan een ander. Een ander kan makkelijker schakelen. Ik zal daar misschien net iets meer moeite mee hebben. Ik moet mezelf goed leren kennen om een manier te vinden om daar beter mee om te gaan.

00:17:30

Winnie Mathu: Je hebt jezelf daarin ook beter leren kennen door alle hulp die je hebt gekregen.

00:17:36

Arjan Pruisers: Ja en nee.

00:17:37

Winnie Mathu: Vertel?

00:17:38

Arjan Pruisers: Misschien ben ik daarin te streng. Roel vind dat ook. Het heeft mij gemaakt tot wie ik nu ben. Ik vind dat ik af en toe nog net iets meer controle mag houden in de dingen die ik doe en die ik zeg.

00:17:53

Peter Volkers: Ik denk ook dat het begint met het besef dat het een stressmoment is, waarna je jezelf leert kennen en gaat kijken hoe je daarmee omgaat of kunt omgaan?

00:18:04

Arjan Pruisers: Ja, dat zeg je wel goed.

00:18:06

Peter Volkers: Dat wil niet zeggen dat het altijd lukt.

00:18:08

Arjan Pruisers: Klopt. Het is lastig om met die dingen om te gaan. Ik merk dat ik bij stress moet leren dat ik niet verbaal ontplof. Dat is het laatste jaar al bijna niet meer gebeurd. Daar ben ik heel dankbaar voor.

00:18:23

Winnie Mathu: En ook trots?

00:18:24

Arjan Pruisers: Trots vind ik altijd naar gesteld.

00:18:28

Peter Volkers: Zij stelt hier de goede vragen.

00:18:31

Arjan Pruisers: Aan de luisteraars wil ik uitleggen dat ik vaker trots moet zijn op mezelf. Dat vind ik heel lastig, zeker wat betreft de beschreven situatie. Het is dan heel lastig om trots te zijn op jezelf.

00:18:45

Peter Volkers: Ik vind het allereerst al knap dat je er zo over kunt vertellen. Ik kan me

voorstellen dat het iedere keer weer emoties oproept. Ik vind het ook knap hoe je jezelf hebt ontwikkeld. Of dat al dan niet met hulp is, zegt iets. Je noemde zojuist een tweede en derde kans. Voor mij is het weer een bevestiging dat iedereen daarin ook te helpen is.

00:19:11

Arjan Pruisers: Ja, zeker weten en dat wil je ook. Je kunt geholpen willen worden. Daarmee zeg ik het al: je wilt geholpen worden. Het allerbelangrijkste is jouw wil om die eerste stap te zetten. Zonder wil lukt het niet en kom je er niet doorheen, welke hulp je ook krijgt. En je moet ervoor openstaan. Ik ben haar en vele anderen ontzettend dankbaar. Mijn collega's en mijn vrienden hebben allemaal op hun manier iets voor mij betekend.

00:19:49

Peter Volkers: Kun je aangeven wat ze hebben betekend?

00:19:51

Arjan Pruisers: Door er voor mij te zijn en mij te accepteren zoals ik ben. Ik heb één goede kameraad die mij altijd heeft geaccepteerd om wie ik ben. Ook al schreeuwde ik tegen hem, hij accepteerde mij. Dat doet veel. Hier zijn ook een paar mensen die dat voor mij hebben betekend en dat doet mij heel veel. Daardoor kan ik trots zijn.

00:20:18

Peter Volkers: Het is ook een wisselwerking. Stel dat iemand zegt dat er morgen iets kan gebeuren waardoor je de indruk kunt krijgen dat Arjan gaat ontploffen. Ik begreep dat er hier wordt gezegd: Arjan, doe even gewoon. Dan accepteer je het ook en dat is ook hoe je met elkaar omgaat.

00:20:40

Arjan Pruisers: Zeker weten.

00:20:41

Peter Volkers: Het is niet alleen het leerproces om ervaringen mee te nemen. Hoe zie je de toekomst voor je?

00:20:49

Arjan Pruisers: Op dit moment goed. Ik heb meer dan ooit tevoren contact met mijn zoon. Er is rust. Ik heb een vriendin met wie ik bijna samenwoon. Ik had dat niet verwacht na negen jaar. Ik zei altijd dat ik een alleenstaande man bleef. Er komen positieve dingen. Mijn werk gaat goed. Mensen om mij heen bieden kansen, zoals Tim van de milieustraat. Drie jaar geleden beloofde hij mij een baan en dat komt hij tot op de dag van vandaag na. Dan vraag ik mijzelf af waar ik dat aan verdiend zou hebben. Ik weet dat ik het zelf doe en dat het niemand anders is. Tim zegt ook dat ik blijf doorgaan, dat hij op mij kan bouwen en dat ik direct van A naar B ga. Ik weet ook dat het zo is. Ik heb daarin keuzes gemaakt in mijn leven. Ik heb alles al gezien, alle slechte dingen, maar ook de goede dingen. Het is tijd om verder te gaan. Dat is ook waar ik straks mee wil afsluiten, als dat mag.

00:22:14

Peter Volkers: Zeker, we hebben altijd de tip van de dag, maar je mag zeggen wat je wil.

00:22:20

Peter Volkers: Gisteren is geweest, morgen is je beloofd, dus leef vandaag. Ik wil dat echt aan iedereen meegeven. Het is heel moeilijk om niet te denken aan wat je in het verleden hebt meegemaakt. Doordat je er veel over nadenkt, vergeet je vandaag te leven en zit je ook met morgen in je hoofd. Maar het is je niet beloofd en het kan zo met de dag veranderen. Dat heb ik op 28 oktober 2015 ervaren. Je leven kan nog zo goed zijn, maar het kan in één keer veranderen. Hoe ga je er dan mee om? En dat kun je maar op één manier.

00:22:54

Peter Volkers: Ik kijk Winnie aan. Ik vind het een heel ingrijpend verhaal.

00:23:01

Winnie Mathu: Ik ben er stil van.

00:23:01

Peter Volkers: Ik wil je bedanken voor je openhartigheid. Ik kan mij voorstellen dat het ook wel moeilijk is om te vertellen. Het wordt ook uitgezonden. Ik denk wel dat we allemaal de levensles hieruit kunnen trekken dat er altijd weer een stip aan de horizon is waaraan je je kunt vastklampen. Er kan je inderdaad van alles ineens overkomen. Deze podcast heet niet voor niets Kwetsbaar en het geeft aan dat mensen door hulp te vragen en karakter te tonen weer een stap vooruit kunnen komen. Toen Winnie en ik deze podcast begonnen, was het ons streven om echt de verhalen te kunnen vertellen. Wat zit er achter de persoon? Dit is een mooi voorbeeld. Mooi is misschien een verkeerde woordkeuze.

00:24:05

Arjan Pruisers: Dat mag je zo zeggen.

00:24:06

Peter Volkers: Het is wel een goed voorbeeld van hoe het kan vergaan. Ik wil je daar ontzettend voor bedanken.

00:24:15

Arjan Pruisers: Ik denk dat het belangrijkste is wat je net zei: ga gewoon door en laat je niet kisten. Wie je ook bent en wat je ook hebt, of dat nu lichamelijk of geestelijk is, je bent wie je bent en je bent uniek. Iedereen heeft z'n kwaliteiten. Aanvaard dat er dingen zijn die je niet kunt en dat je dingen moet vragen. Het is nog belangrijker om naar elkaar om te zien. In plaats van dat je denkt dat iemand een agressieve jongen is of dat je er meteen een etiket opplakt. Er zit veel meer achter mensen. Zo zie ik dat ook bij mijn vriendin. Het is aan haar om daar iets over te zeggen, maar van haar had ik ook een andere inschatting. Nu ik het zelf ervaar, beseft ik dat ik het eerder had moeten vragen. Vraag door, maak een keer een babbeltje met een bak koffie en ontdek wie erachter zit, in plaats van je eerste beeld te volgen.

00:25:16

Peter Volkers: Mooie woorden die de diepte in gaan.

00:25:17

Arjan Pruisers: Ik doe het zelf af en toe ook nog steeds.

00:25:19

Arjan Pruisers: Dank je wel voor dit gesprek. Winnie, bedankt voor de co-hosting. Vond je het leuk?

00:25:28

Winnie Mathu: Jazeker.

00:25:29

Peter Volkers: Mooi. Tegen de luisteraars wil ik zeggen: tot de volgende uitzending van Kwetsbaar.

00:25:33

Voice-over: Bedankt voor het luisteren. Wil je reageren, laat dan een berichtje achter op onze socials. Abonneer je op onze podcast en deel deze met andere geïnteresseerden. Tot de volgende aflevering van Kwetsbaar.